

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om retsforfølgelse af personer med tilhørsforhold til visse politiske, autonome, multietniske eller lignende grupperinger og gadebänder, der virker ved vold og hærværk.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsat 14/1 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti pålægges det regeringen at fremsætte lovforslag, hvorefter det bliver muligt at retsforfølge personer med tilhørsforhold til visse politiske, autonome, multietniske eller lignende grupperinger og gadebänder, der virker ved eller udøver vold, hærværk eller lignende. Efter bemærkningerne til forslaget skal straffen for at have tilhørsforhold til en sådan gruppe eller gadebände være bøde, hæfte eller fængsel op til 2 år.

Allerede når man læser selve beslutningsforslaget, begynder alarmklokkerne at ringe, og det bliver værre endnu, når man kommer til bemærkningerne til forslaget. Her kan man bl.a. læse, at begrebet tilhørsforhold skal fortolkes meget bredt og forstås som enhver form for omgang med andre fra en af de opremsede grupper eller medløberi i forhold til disse grupper.

Trods ordlyden i selve beslutningsforslaget, som taler om grupperinger eller gadebänder, der virker ved eller udøver vold, hærværk eller lignende, er det efter bemærkningerne ikke et krav, at kriminaliteten kan tilregnes gruppen som sådan, nej, det er tilstrækkeligt, at enkeltpersoner med tilknytning til gruppen ikke viger tilbage for anvendelse af vold og hærværk.

Også selve udtrykket gruppering skal forstås bredt. Det omfatter alle løse, uformelle, ustrukturerede autonome samlinger af personer. Forslaget indebærer således, at det bliver strafbart for enhver på nogen måde at omgås personer, som er med i en gruppe, klike, eller hvad der nu kan være tale om, selv om det er andre i gruppen, der har vold eller hærværk på sam-

vittigheden. Det kan man da kalde at skyde med spredde hagl.

Jeg bryder mig bestemt heller ikke om, at man i forslaget sidestiller multietniske grupper med f.eks. gadebänder. Her stikker Dansk Folkepartis holdning til etniske minoriteter endnu en gang sit grimme ansigt frem. Det synes jeg taler for sig selv. Man er vel ikke susppekt, blot fordi man har en anden etnisk baggrund end dansk.

Jeg er naturligvis helt enig i, at vi skal gribe ind over for de kriminelle gadebänder og deltagere i demonstrationer og lign., som begår vold mod politiet og hærværk mod forretninger, f.eks. dem, vi så på Nørrebro i begyndelsen af november måned sidste år, men den vej, som Dansk Folkeparti med sit forslag ønsker vi skal gå, er jeg fundamentalt uenig i. Vi skal gå efter dem, der begår volden og hærværket, og dem, der som deltagere i optøjer og uroligheder medvirker til lovovertrædelser.

Jeg har flere gange tidligere haft lejlighed til at redegøre for straffelovens regler om medvirken og senest ved førstebehandlingen den 10. december 1998 af det konservative beslutningsforslag nr. B 51 om straf for kollektiv deltagelse i lovovertrædelser, og jeg skal ikke her i dag gentage det, jeg sagde dengang.

Essensen er, at de gældende regler om medvirken efter regeringens opfattelse er tilstrækkelige til en effektiv retshåndhævelse med hensyn til bandekriminalitet, og anklagemyndigheden ønsker heller ikke ændringer på dette område. Det er efter regeringens opfattelse et uacceptabelt brud med helt grundlæggende retsprincipper, hvis man dømmes alene for at omgås en gruppe personer, hvoraf enkelte begår kriminalitet, uden at man på nogen måde personligt har lod eller del i denne kriminalitet; det hører ikke hjemme i et retssamfund.

Dertil kommer, at det også er et helt grundlæggende retsprincip, at straffebestemmelser skal formuleres så klart, at man har rimelig mulighed for på forhånd at vide, hvad der er strafbart. Den brede pensel, som Dansk Folkeparti bruger til at beskrive rækkevidden af den ønskede straffebestemmelse, lader meget tilbage at ønske i denne henseende. Blot at tage revl og krat med i definitionen og så overlade det til politiet og domstolene at trække en fornuftig grænse mellem det lovlige og det strafbare går altså ikke.

Regeringen kan derfor ikke støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag.